Meditacija – poslije pričesti

Gospodine, u tišini te srce traži,
u umoru dana, u nemiru noći.
Učini da osjetim: ti si tu, blizu,
nježniji od daha, jači od samoće.

Kad mi se put izgubi –
ti me vodi.
Kad mi glas utihne –
ti me čuješ.
Kad mi srce oslabi –
ti ga podižeš.

Ne tražiš savršenost,
nego moje otvoreno srce.
Ne tražiš velike riječi,
nego tihu vjeru.

Zato ti sada kažem:
ostani sa mnom, Gospodine,
u mojim slabostima budi snaga,
u mojoj tami budi svjetlo,
u mom nemiru budi mir.

I kad izađem iz ove crkve,
neka tvoj glas u meni šapće:
„Ne boj se…
pratim te.
Ljubljen si.
Nisi sam.“